

CALCULUS COPERNICI, ET COPERNICANORUM.

Distantiæ Corporum Cælestium à Terrâ.

Distantiæ
Corporum
Cælestium
à Terrâ.

Mediocris Distantia, sive altitudo, quâ à Terrâ Centro abest	LUNA,	complectitur Diametros Terræ	29 $\frac{1}{2}$
	MERCURIUS,		750
	VENUS,		750
	SOL,		750
	MARS,		1137 $\frac{1}{2}$
	JUPITER,		4045 $\frac{1}{2}$
	SATURNUS,		7440
	FIRMAMENTUM,		21000000

Distantiæ hæ respiciunt Terram, quæ inter cæteros Planetas collocata Solem pro centro habet, adeo ut Solis, Mercurii & Veneris distantia sint inferiores, & cæterorum

Corporum distantia superiores. Omnes autem Centri respectu sequentes Diametrorum summæ exhibent, si ad Solem, ut Centrum Copernicani Systematis referantur.

Distantiæ Corporum Cælestium à Sole Centro Universi.

Distantiæ à
Sole.

Mediocris Distantia, sive altitudo, quâ à Solis Centro abest	MERCURIUS,	Nulla est, quia Centrum Solis præterit.	
	VENUS,		
	TERRA,		750
	LUNA,		779 $\frac{1}{2}$
	MARS,		1880 $\frac{1}{2}$
	JUPITER,		4795 $\frac{1}{2}$
	SATURNUS,		8190
	FIRMAMENTUM,		21000750

Tychonicæ
& Coperni-
cane Hypo-
theses
differentia.

Copernicus pernicius quidem ipse Sphæram, regionemque Fixarum à

Sive jam Priore modo Terram loco Solis in medio collocaveris, prout Systema Tychonicum tantum est Copernicane Hypothesis inversa, quod ex iis quæ antehac diximus, manifeste patet; sive posteriore modo Terram extra Solem in Magno Orbe inter Planetas, & Solem in Centro Universi posueris, magnam inter utramque Hypothesin differentiam invenies, præcipue vero inter distantiam Firmamento ab utraque Hypothesi assignatam, quæ Copernicano Systemati tantum fidei admittit, quantum probabilitatis, quoad Terræ motum, conciliat. Copernicus pernicius quidem ipse Sphæram, regionemque Fixarum à

Terræ Centro tantâ abesse dixit distantia, ut cum eâ collatus Magnus Orbis tanquam punctum habendus sit; sed eandem distantiam certâ mensurâ non definiuit. Solem tantummodo statuit Terrâ 162. scilicet, & Lunam 43. proximè vicibus majorem esse; sed de cæterorum Siderum tam Errantium, quam Fixarum magnitudine nihil omnino pronuntiavit. Philippus Lansbergius autem ut Planetarum distantiam, & magnitudinem cum Terrâ comparavit, ita etiam Fixarum distantiam magnitudinemque cum Magno Orbe, quem Terræ Sphæram nuncupavit, collatas definiuit, cujus Calculus hic exhibetur.

Magnitudines Corporum Cælestium Magni Orbis, & Terræ respectu.

Magnitudi-
nes Corporum
Cælestium.

Corpora Cælestia quæ vel	Stellæ Fixæ magnitudinis	PRIMÆ	67	majores	vicibus quàm Magnus Orbis.
		SECUNDÆ	20		
		TERTIÆ	8		
		QUARTÆ	2 $\frac{1}{2}$		
		QUINTÆ	3		
		SEXTÆ	25		
	Planeta nimirum	LUNA	42 $\frac{1}{2}$	minores	vicibus quàm Ter- ra.
		MERCURIUS	12		
		VENUS	3 $\frac{1}{2}$		
		SOL	major 534 minor 8		
		MARS	major 534 minor 8	majores	
		JUPITER	25 $\frac{1}{2}$		
		SATURNUS	64 $\frac{1}{2}$		

Ita correxit Lansbergius magnitudines Stellarum Fixarum quas antea majores statuerat, & quidem Stellas magnitudinis I. 20053 : II. 5935 : III. 2506 : IV. 744 : V. 92 : VI. 11 $\frac{1}{2}$. vicibus Orbem Magnum excedere dixerat.

Porro quoniam tum Stellarum Fixarum, tum Errantium Diametri, Telescopio monstrante, minores de-

prehensæ sunt, quam vulgares observationes sine Telescopio eas definiuerunt, Martinus Hortensius Lansbergii discipulus, & adjutor, atque Amsterodami Mathematicos Professor admonitus, factâ à celeberrimo Cassendo Mercurii Observatione, & quibusdam præterea aliis, Stellarum Errantium Diametros apparentes ut & magnitudines, definiuit, ut sequitur.

Magni-

Magnitudines Diametrorum apparentium in Corporibus Cælestibus.

Magnitudi-
nes Diamet-
rorum appa-
rentium.

Diameter apparet in distantia medio- cri	Fixarum magnitudinis	PRIMÆ	complectitur magnitudinem apparentem
		SECUNDÆ	
		TERTIÆ	
		QUARTÆ	
		QUINTÆ	
	Planeta	MERCURIUS	habet magnitudinem apparentem
		VENERIS	
		MARTIS	
		JOVIS	
		SATURNI	

Magnitudi-
nes Corporum
Cælestium.

Magnitudines Corporum Cælestium.

Corpora Cælestia, quæ vel	Stellæ Fixæ magnitudinis	PRIMÆ	67	minores	67
		SECUNDÆ	20		15
		TERTIÆ	8		25 $\frac{1}{2}$
		QUARTÆ	2 $\frac{1}{2}$		50
		QUINTÆ	3		122
	Planeta, vide- licet	SEXTÆ	25	major	412
		MERCURIUS	12		6510
		VENUS	3 $\frac{1}{2}$		110
		MARS	major 534 minor 8		151
		JUPITER	25 $\frac{1}{2}$		
		SATURNUS	64 $\frac{1}{2}$		

Supposuit quoque Hortensius assumi posse, ut Lansbergius jam antea assumpserat, Fixarum Parallaxin ad Magnum Orbem secundorum 30. & ipsarum distantiam Semidiametrorum Magni Orbis 6875 : unde Sirium, seu Canem majorem, præter ordinem positum, utpote in-

gentis magnitudinis Stellæ apparenti 10. Secunda de septies Magno Orbe minorum Fixarum magnitudinem

Stellæ Fixæ magnitudinis	PRIMÆ	422	minores sunt	422
	SECUNDÆ	1012		1012
	TERTIÆ	1725		1725
	QUARTÆ	3385		3385
	QUINTÆ	8245		8245
	SEXTÆ	27826		27826

Vide Cassendum cap. 11. Lib. 3. Institut. Astronomiæ.

CALCULUS ANTIQUORUM, PERIPATETICORUM, ET PTOLEMÆI SECUNDUM TEGNIUM, ET ALPHRAGANUM.

Distantiæ Corporum Cælestium à Terrâ.

Distantiæ
Corporum
Cælestium.

Mediocris Distantia, sive al- tudo, quâ à Terrâ Centro re- mouetur	LUNA,	comprehendit Terræ
	MERCURIUS,	
	VENUS,	
	SOL,	
	MARS,	
	JUPITER,	
	SATURNUS,	
	FIRMAMENTUM,	